

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 09 0 U 043935 23 U
Sarajevo, 09.07.2025. godine

Kantonalni sud u Sarajevu, sudija Adi Isaković, u upravnom sporu tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH, ulica Krfska broj 64e, Banjaluka, protiv akta broj: 065-0-SU-23-000141 od 10.03.2023. godine, tuženog Općinski sud u Sarajevu, ulica Šenoina broj 1, u upravnoj stvari zahtjeva za pristup informacijama, dana 09.07.2025. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, broj i datum kao u uvodu, odbijen je kao neosnovan prigovor (tužitelja) izjavljen protiv rješenja Općinskog suda u Sarajevu broj 065-0-SU-21-001947 od dana 06.10.2021. godine, kojim je odbijen zahtjev za pristup informacijama podnosiocu zahtjeva, ovdje tužitelju, kojim je traženo dostavljanje kopije presude Općinskog suda u Sarajevu broj 65 0 K 595527 17 K od 29.07.2022. godine.

Tužbom od 11.04.2023. godine tužitelj je pokrenuo upravni spor protiv osporenog rješenja tuženog u kojoj tužbi tužitelj navodi da je Rješenjem Općinskog suda u Sarajevu broj: 065-0-SU-23-000141 od 30.01.2023. godine odbijen njegov zahtjev za pristup informacijama, uz obrazloženje da tražena informacija - presuda donesena u predmetu broj 65 0 K 595527 17 K - Amir Zukić i drugi nije pravnosnažna, te da je predmet, broj 65 0 K 595527 17 K dostavljen Kantonalnom sudu u Sarajevu radi postupanja po žalbi. Nadalje, istaknuto je da sud u postupku ispitivanja javnog interesa u smislu člana 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, nalazi da u konkretnom slučaju ne postoji poseban javni interes i da traženu informaciju treba zaštititi u interesu postupka donošenja odluke u javnom organu i obezbjeđenja samostalnosti uređujućeg sudije. Rješenjem Općinskog suda u Sarajevu broj 065-0-SU-23-000141 od 10.03.2023. godine, a koje tužilac pobija ovom tužbom, odbijen je kao neosnovan prigovor izjavljen protiv prvostepenog rješenja (koje je zaključkom od 03.03.2023. godine ispravljeno zbog tehničke greške u kucanju).

Smatra da je drugostepeni organ propustio utvrditi da je u prvostepenom postupku donesena odluka nezakonita prvenstveno zbog toga što postupajući organ prilikom rješavanja zahtjeva za pristup informacijama nije pravilno primijenio odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama, niti je svoje postupanje uskladio s formom koju propisuje ovaj Zakon. Naime, u članu 14. stav 1. Zakona propisano je da po prijemu zahtjeva za pristup informaciji, nadležni javni organ preduzima sve redovne mjere da prikupi zahtijevane informacije i razmotri sve činjenice i okolnosti koje su značajne za obradu zahtjeva. Prvostepeni organ uopšte nije razmotrio činjenicu da je podnosilac zahtjeva organizacija civilnog društva koja se u svom djelovanju vodi vizijom društva koje počiva na pravičnosti, transparentnosti i odgovornosti, a čija je misija borba za sistemskim promjenama u društvu i artikulacijom zahtjeva građana za odgovornom, transparentnom i efikasnom vladavinom. Također, nisu razmotrene činjenice da se podnosilac zahtjeva obraćao sudu i zahtijevao dostavu tražene informacije zbog toga što realizuje projekat SANCUS, čiji je cilj povećanje transparentnosti i integriteta pravosuđa u Bosni i Hercegovini, a čiji je fokus, između ostalog, na dostupnosti sudskih i tužilačkih odluka. Podnosilac zahtjeva naveo je da u okviru ovog projekta pred sudovima prati predmete krivičnih djela korupcije i organizovanog kriminala, među kojima je i predmet 65 0 K 595527 17 K. Istovremeno, pobijano rješenje suprotno je odredbama Zakona o

upravnom postupku FBIH, koji se supsidijarno primjenjuje uz Zakon o slobodi pristupa informacijama FBIH. Član 4. Zakona o upravnom postupku FBIH, propisuje da organi koji postupaju u upravnim stvarima rješavaju na osnovu zakona i drugih propisa, dok je u članu 7. istog Zakona predviđeno da se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari, i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. U osporavanom Rješenju tuženog organa uopšte nisu konstatovani procesni i materijalni nedostaci prvostepenog rješenja. Nadalje, tužilac je u prigovoru jasno ukazao da prvostepenim rješenjem nisu pravilno primijenjene odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama FBIH, odnosno isto ne sadrži zakonski osnov za status izuzeća informacije, te da u rješenju nisu razmotrena materijalna pitanja koja su važna za donošenje rješenja, te da se prvostepeni organ samo uopšteno pozvao na faktor javnog interesa. Prvostepeni organ postupajući po zahtjevu za pristup informacijama nije ispoštovao pravila posebnog upravnog postupka koja su propisana odredbama Zakona o slobodi pristupa informacijama FBIH. Ovaj Zakon u članu 14. stav 3. propisuje postupanje javnog organa u slučaju kada odbija zahtjev za pristup informacijama. Ako se odbije pristup informaciji, u potpunosti ili djelimično, nadležni javni organ rješenjem o tome informiše podnosioca zahtjeva. Navedeno rješenje sadrži zakonski osnov za status izuzeća informacije u smislu ovog zakona, uključujući sva materijalna pitanja koja su važna za donošenje rješenja, kao i uzimanje u obzir faktora javnog interesa. Tuženi tokom odlučivanja po prigovoru nije razmotrio da je tužilac zahtijevao dostavu prvostepene presude koja je već donesena i javno izrečena na ročištu 29.07.2022. godine, dakle tražena je informacija koja postoji, koja je već sačinjena u smislu člana 3. stav 3. Iz tog razloga potpuno je neosnovano pozivanje tuženog organa na član 6. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama FBIH, jer se ovaj član Zakona odnosi na izuzetke u slučajevima kada se nastoji zaštititi postupak donošenja odluke u javnom organu, a u konkretnom slučaju postupak donošenja odluke - prvostepene sudske presude je već okončan, te se nema šta zaštititi. Okolnost da je na presudu (traženu informaciju) izjavljena žalba Kantonalnom sudu, ne utiče na proces donošenja odluke pred drugostepenim organom, jer je Kantonalni sud u Sarajevu samostalan u procesu donošenja odluke po žalbi. Nadalje, neosnovano je pozivanje tuženog na odredbe Zakona o sudovima FBiH prvenstveno zbog toga što se ovi propisi ne odnose na poseban upravni postupak pristupa informacijama, a potom i zbog toga što je tužilac tražio pristup odluci koja je već donesena od strane postupajućeg sudije, tako da se ne može govoriti o uticaju na nezavisnost i nepristrasnost sudije pri odlučivanju. Iz tumačenja tuženog u konkretnom slučaju proizlazi da svako zainteresovano lice može prisustvovati svim stadijumima suđenja, od pripremnog ročišta do čitanja izreke presude, može čak i iz sredstava javnog informisanja da sazna pojedinosti o određenom suđenju, može da bude u neposrednoj blizini optuženog/osuđenog lica, ali ne može da pozivom na Zakon o slobodi pristupa informacijama dobije kopiju nepravosnažne presude. Također, u pobijanoj odluci uopšte nije sproveden test javnog interesa, nisu uzete u obzir korist ili šteta koje mogu nastupiti u slučaju da se informacija dostavi podnosiocu zahtjeva, niti su razmotrene okolnosti predviđene članom 9. stav 2. Zakona. U konkretnom slučaju, javni organ nije razmotrio niti jednu od navedenih okolnosti već je paušalno zaključio da „u konkretnom slučaju ne postoji poseban javni interes i da traženu informaciju treba zaštititi u interesu postupka donošenja pravosnažne odluke u javnom organu i obezbjeđenja samostalnosti uredujućeg sudije u predmetu po glavnoj stvari i po svim zahtjevima koji se odnose na predmet i spis do arhiviranja predmeta u smislu odredbe Zakona o sudovima Federacije BiH „da niko ne smije uticati na nezavisnost i nepristrasnost sudije pri odlučivanju u predmetima koji su mu dodijeljeni u rad.” Tuženi organ ne obrazlaže u čemu se ogleda štetnost ukoliko informacija bude dostavljena tužiocu, te koji su to razlozi koji opredjeljuju da se tražena informacija proglasi izuzetkom koji preteže nad javnim interesom. Okolnost da se radi o nepravosnažnoj presudi ne može sama po sebi biti razlog da se odbije pristup informaciji koja je u posjedu suda kao javnog organa, imajući u vidu odredbu člana 4. Zakona. U tom pogledu, pristup informacijama može biti ograničen, ali samo na način kako to predviđa Zakon o slobodi pristupa informacijama, a nikako neki drugi zakon. Apsurdno je da postupajući organ odbija pristup jer informacija - presuda nije pravosnažna, kao i iz razloga jer je navedeni predmet dostavljen Kantonalnom sudu u Sarajevu radi postupanja po žalbi. Nadalje, tužilac ističe da Presuda Općinskog suda broj 65 0 K 595527 17 K od 29.07.2022. godine

predstavlja informaciju od javnog interesa, koju javni organ mora učiniti dostupnim javnosti, ne samo u skladu sa odredbama Zakona o slobodi pristupa informacija FBiH, nego i Zakona o sudovima Federacije BiH, gdje je članom 8. definisano da se transparentnost rada suda može ostvariti i objavljivanjem sudskih odluka i drugih informacija od interesa za javnost, a tuženi kao drugostepeni organ uopšte nije utvrdio procesne nedostatke prvostepenog rješenja, odnosno nije utvrdio da je prvostepeni organ prekršio član 14. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH i član 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku FBiH. Kako je, dakle, jasno da prvostepeni organ nije utvrdio pravo stanje stvari, te nije utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, dok je drugostepeni organ propustio da preispita žalbene navode i da adekvatno obrazloženo, to predlaže da ovaj sud tužbu uvaži, osporeno i prvostepeno rješenje poništi, tužiocu omogućiti slobodan pristup traženim informacijama, te tuženog obaveže na naknadu troškova postupka.

U odgovoru na tužbu tuženi je istakao da ostaje pri pobijanom rješenju broj: 065-0-SU-23-000141 od 10.03.2023. godine, kao osnovanom i zakonitom, te je predložio da sud donese odluku u smislu člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH, kojom će tužbu tužitelja u cijelosti odbiti.

Zakonitost osporenog upravnog akta sud je ispitao u granicama zahtjeva iz tužbe u smislu člana 34 Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05) i odlučio kao u dispozitivu iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je Odsjek za CMS Općinskog suda u Sarajevu prosljedio službeniku za informisanje putem e-maila dana 25.01.2023. godine informaciju iz Sistema za automatsko upravljanje predmetima u sudovima (CMS), da presuda donesena u predmetu, broj 65 0 K 595527 17 K nije pravosnažna tj. da je cio spis predmeta broj 65 0 K 595527 17 K dostavljen Kantonalnom sudu u Sarajevu radi postupanja po žalbi na presudu. S tim u vezi, a s obzirom na činjenicu da se predmet broj 65 0 K 595527 17 K nalazi kod Kantonalnog suda u Sarajevu, tražena informacija nije pod kontrolom Općinskog suda u Sarajevu, u smislu član 4. Zakon o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH. Nadalje, u smislu člana 3. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH „svako se smatra nevinim za krivično djelo dok se pravomoćnom presudom suda ne utvrdi njegova krivnja“ dok je člana 325. istog zakona predviđeno da „drugostepeni sud može u sjednici vijeća odbaciti žalbu kao neblagovremenu ili kao nedopuštenu ili odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu ili uvažiti žalbu i preinačiti prvostepenu presudu ili uvažiti žalbu, ukinuti prvostepenu presudu i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili uvažiti žalbu, ukinuti prvostepenu presudu i odrediti održavanje pretresa pred drugostepenim sudom“. S tim u vezi jasno je da je krivični postupak u predmetu broj 65 0 K 595527 17 K u toku. Transparentnost rada prvostepenog suda u konkretnom krivičnom predmetu je bila obezbjeđena u smislu člana 8. Zakonom o sudovima u Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 38/5, 22/6, 63/10, 72/10, 7/13 i 52/14) javnim raspravljanjem i objavljivanjem odluke kao i davanjem obavještenja javnosti o toku postupka u skladu sa odlukom uređujuće sudije. Nadalje, sudija upravlja postupkom i samostalan je u svom radu. Zakonom o sudovima u Federacije BiH („Sl. novine Federacije BiH“, broj: 38/5, 22/6, 63/10, 72/10, 7/13 i 52/14), propisano je da „niko ne smije uticati na nezavisnost i nepristrasnost sudije pri odlučivanju u predmetima koji su mu dodijeljeni u rad“. S tim u vezi, odlučivanje u predmetu po glavnoj stvari i po svim zahtjevima koji se odnose na predmet i spis su u isključivoj nadležnosti postupajućeg sudije do trenutka arhiviranja predmeta u smislu odredbi Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, a ne službenika za informisanje ili predsjednika suda. Donošenje odluke suprotne dispozitiva prvostepenog rješenja, kojom bi bilo odobreno od strane službenika za informisanje dostavljanje odluka u krivičnim predmetima koji nisu arhivirani, kao ili usvajanje prigovora podnosioca zahtjeva, predstavljalo bi zloupotrebu i paušalno tumačenje odredbi Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosni i Hercegovini kao i obesmišljavanje člana 3. stav 2. Zakon o sudovima u Federacije BiH te člana 6. stav. 3 i člana 25. stav 2. Zakona o slobodi

pristupa informacijama u Federaciji Bosni i Hercegovini. Jasna je i nedvosmislena odredba člana 25. stav 2. navedenog zakona kojom je propisano: "Ovim zakonom ne ograničavaju se prava i obaveze fizičkih i pravnih osoba koja se odnose na pristup informacijama u skladu sa zakonima o sudskom postupku, uključujući dokazni postupak, zakonima koji se odnose na oslobađanje od dužnosti svjedočenja ili zakonima o administrativnim pristojbama, uključujući pristojbe za pribavljanje izvornih dokumenata, a isključujući pristojbe za podnošenje zahtjeva i donošenje odluke. Navedena odredba je u korelaciji sa odredbom člana 6. stav 1. tačka 3. istog Zakona. Ovaj sud, u postupku ispitivanja javnog interesa u smislu člana 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH: razmatrajući okolnost da se radi o odluci koji nije pravosnažna, da je predmet dostavljen Kantonalnom sudu u Sarajevu radi postupanja po žalbi na presudu, da bi eventualno povlačenje spisa od strane uređujućeg sudije u prvostepenom postupku, sa Kantonalnog suda i dostavljanje spisa prvostepenom sudu radi postupanja po zahtjevu podnosioca imalo utjecaj na dužinu trajanja postupka pred Kantonalnim sudom u Sarajevu, da je transparentnost rada prvostepenog suda u konkretnom krivičnom predmetu bila obezbjeđena u smislu člana 8. Zakonom o sudovima u Federacije BiH javnim raspravljanjem i objavljivanjem odluke kao i davanjem obavještenja javnosti o toku postupka u skladu sa odlukom uređujućeg sudije, da je član 325. istog zakona predvidio da „drugostepeni sud može u sjednici vijeća odbaciti žalbu kao neblagovremenu ili kao nedopuštenu ili odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu ili uvažiti žalbu i preinačiti prvostepenu presudu ili uvažiti žalbu, ukinuti prvostepenu presudu i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili uvažiti žalbu, ukinuti prvostepenu presudu i odrediti održavanje pretresa pred drugostepenim sudom" te u smislu člana 3. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH „svako se smatra nevinim za krivično djelo dok se pravomoćnom presudom suda ne utvrdi njegova krivnja", te naročito cijeneći okolnosti da li informacija sadrži bilo kakve dokaze za nepoštivanje zakonske obaveze, postojanje bilo kakvog prestupa, nepravde, zloupotrebe vlasti ili nemara u obavljanju službene dužnosti, neovlaštenog korištenja javnih fondova, opasnosti po zdravlje ili sigurnost pojedinca, javnosti ili okoline, nalazi da u konkretnom slučaju ne postoji poseban javni interes i da traženu informaciju treba zaštititi u interesu postupka donošenja pravosnažne odluke u javnom organu i obezbjeđenja samostalnosti uređujućeg sudije u predmetu po glavnoj stvari i po svim zahtjevima koji se odnose na predmet i spis do arhiviranja predmeta u smislu odredbe Zakonom o sudovima u Federacije BiH da "niko ne smije uticati na nezavisnost i nepristrasnost sudije pri odlučivanju u predmetima koji su mu dodijeljeni u rad". Shodno naprijed navedenom, primjenom odredbe člana 6. stav 1. tačka 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH i člana 25. stav 2. istog zakona, a u vezi sa članom 3. stav 2. Zakonom o sudovima u Federacije BiH, odlučeno je kao u dispozitivu ovoga rješenja.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi nesporno činjenično stanje i to da je prvostepeni organ, rješavajući po zahtjevu tužitelja za pristup informacijama kojim se traži dostavljanje presude Općinskog suda u Sarajevu broj 65 0 K 595527 17 K od 29.07.2022. godine, rješenjem broj 065-0-SU-21-001947 od dana 06.10.2021. godine odbio u cijelosti zahtjev tužitelja za pristup informacija, a rješavajući po prigovoru na predmetno rješenje, drugostepeni organ je rješenjem 065-0-SU-23-000141 od 10.03.2023. godine odbio prigovor kao neosnovan. Nespornim također proizlazi da se radi(lo) o nepravosnažnoj presudi koja se, skupa sa cijelim spisom predmeta, u momentu podnošenja zahtjeva nalazila kod drugostepenog, Kantonalnog suda u Sarajevu, na rješavanju povodom izjavljene žalbe.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Naime, po ocjeni ovog suda pristup sudskim spisima i odlukama ne ostvaruje se u općem postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama prema odredbama Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 32/01 i 48/11 - ZOSPI). Stranke i druge osobe pristup informacijama sadržanima u spisima sudskih predmeta, primarno ostvaruju putem posebnih propisa o sudskom poslovanju odnosno posebnih odredbi procesnih zakona.

Prema članu 119 Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju („Službeni glasnik BiH“, broj 66/12, 40/14, 54/17, 60/17, 30/18 i 83/22) (1) U skladu sa zakonom kojim se regulira sloboda pristupa informacijama, javnost i stranke imaju pravo pristupa spisima predmeta i upisnicima suda radi uvida u spise i kopiranja u prisustvu ovlaštenog zaposlenika u sudu. (2) Razgledanje i prepisivanje spisa predmeta vrši se na za to posebno određenom mjestu i pod nadzorom zaposlenika u pisarnici u vrijeme određeno za primanje lica koja nisu pozvana. (3) Sud određuje službenika za odnose s javnošću koji je dužan postupati u skladu sa zakonom kojim se regulira sloboda pristupa informacijama.

Dakle, pravo na razgledanje sudskog spisa pa tako i na primjerak/fotokopiju izrađene sudske odluke, primarno se ostvaruje na način i u postupku propisanom odredbama Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju i odnosnog procesnog propisa, a tek u slučaju da se na ovaj način zahtjev za uvid (fotokopiranje) sudskog spisa ne može ostvariti tražitelj može pokrenuti postupak pozivom na odredbe ZOSPI-a.

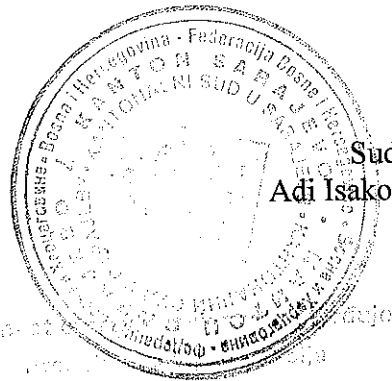
Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja tuženog u granicama razloga iz tužbe sud nalazi da je tuženi, na temelju tačno utvrđenog činjeničnog stanja, uz pravilnu primjenu relevantnih odredbi ZOSPI-a i valjano obrazloženje, osnovano odbio žalbu tužitelja izjavljenu protiv rješenja Općinskog suda u Sarajevu broj 065-0-SU-21-001947 od 06.10.2021. godine, kojim je odbijen zahtjev za pristup informacijama podnosiocu zahtjeva pozivom na odredbu člana 6 stav 1 tačka 3 ZOSPI-a. Naime, tom odredbom je propisano da nadležni javni organ može utvrditi izuzetak u slučajevima kada se saopćavanjem informacije osnovano može očekivati izazivanje značajne štete. Riječ je o situacijama u kojima tijelo javne vlasti, nakon provođenja testa razmjernosti i testa javnog interesa može ograničiti pristup traženoj informaciji.

Odredbom člana 9 ZOSPI propisano je da (1) Nadležni javni organ saopćava traženu informaciju, bez obzira na izuzetak utvrđen u skladu sa čl. 6., 7. ili 8. ovog zakona, ako je to opravdano javnim interesom. Pri tome uzima u obzir svaku korist i štetu koje mogu proisteci iz saopćavanja informacije. (2) Prilikom donošenja odluke da li je saopćavanje informacije opravdano javnim interesom, nadležni javni organ razmatra okolnosti naročito uključujući: svako nepoštivanje zakonske obaveze, postojanje bilo kakvog prijestupa, nepravde, zloupotrebe vlasti ili nemara u obavljanju službene dužnosti, neovlaštenog korištenja javnih fondova, opasnosti po zdravlje ili sigurnost pojedinca, javnosti ili okoline. (3) Ako se utvrdi da je saopćavanje tražene informacije, koju je nadležni organ utvrdio kao izuzetak u smislu čl. 7. i 8. ovog zakona u javnom interesu, nadležni javni organ rješenjem obavještava treću stranu da će informaciju saopćiti po isteku roka od 15 dana od dana prijema tog rješenja. Navedeno rješenje sadrži pouku o pravu na žalbu, naznaku i adresu organa kojem se žalba podnosi, rok i troškove za podnošenje žalbe, kao i uputu o pravu obraćanja instituciji Ombudsmena Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ombudsmen), sa naznakom neophodnih podataka za kontaktiranje ombudsmena.

U konkretnom slučaju zahtjev za dostavu fotokopije nepravosnažne presude s obrazloženjem, u krivičnom postupku, koje obrazloženje sadrži ocjenu provedenih dokaza (iskaze svjedoka i sl.) te sadrži zaključak o utvrđenom činjeničnom stanju na osnovi kojeg je nepravosnažna presuda donesena, u situaciji u kojoj je žalbeni postupak pred višim sudom u toku i prema ocjeni ovog suda predstavlja opravdani razlog za uskraćivanje tražene informacije. Ovo stoga što postoje osnove sumnje da bi njeno objavljivanje, zbog pritiska javnosti, moglo onemogućiti efikasno, nezavisno i nepristrano vođenje žalbenog postupka pred drugostepenim sudom, kao i zbog činjenice da je odluka o žalbi u postupku izrade pa bi objavljivanje nepravomoćne presude s obrazloženjem prije njene pravosnažnosti (dovršetka izrade cjelovite i konačne informacije) moglo ozbiljno narušiti proces izrade drugostepene odluke, zbog čega se upravni organi pravilno pozivaju i na odredbe Zakona o sudovima Federacije BiH kojima je propisana nezavisnost i nepristrasnost sudije pri odlučivanju u predmetima koji su mu dodijeljeni u rad.

Osim toga, treba uzeti u obzir da se samo utvrđenja u pravosnažnoj sudskoj odluci smatraju istinitima (res iudicata pro veritate habetur), što znači da su kako pravna, tako i činjenična utvrđenja prvostepenog suda podložna ispitivanju od strane višeg suda. Nadalje, samo se pravosnažnom presudom utvrđuje određeni pravni odnos, odnosno u konkretnom slučaju je li počinjeno određeno krivično djelo. Također treba imati u vidu činjenicu da bi se omogućavanjem pristupa cjelokupnoj nepravosnažnoj presudi dovela u pitanje i presumpcija nevinosti zajamčena Ustavom Bosne i Hercegovine prema kojoj je svako nevin i nikoga se ne može smatrati krivim za krivično djelo dok mu se pravosnažnom sudskom odlukom ne utvrdi krivica, jer bi se u javnosti mogao steći dojam da je optuženi kriv za krivično djelo opisano u izreci presude. Nadalje, presuda krivičnog suda može se pobijati, između ostalog, i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog čega drugostepeni sud može rješenjem ukinuti presudu i predmet uputiti na ponovno suđenje, ako smatra da postoji bitna povreda odredaba krivičnog postupka, odnosno zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Upravo zbog navedenog se nepravosnažna presuda i ne može smatrati potpunom i tačnom informacijom, jer postoji mogućnost da se povodom žalbe izmijeni činjenično stanje utvrđeno od strane prvostepenog suda, odnosno da se navedena odluka i ukine.

Zbog svega navedenog ovaj sud smatra da osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon, niti je pogrešno primijenjeno materijalno pravo na štetu tužitelja, utvrđeno činjenično stanje nije dovedeno u pitanje, ni tužbeni navodi nisu mogli biti od uticaja na drugačije rješenje ove upravne stvari, iz kojih razloga je ovaj sud primjenom odredbe člana 36 stav 1 i 2 Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci presude.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti.